

Jezus door de zondares gezalfd

We lezen in Lucas 7:36 het volgende:

36 En een van de Farizeeën vroeg of Hij bij hem kwam eten; en toen Hij het huis van de Farizeeër binnengegaan was, lag Hij aan.

Het werd in die tijd als een goed werk beschouwd om rondreizende rabbi's uit te nodigen voor een maaltijd.

Jezus lag aan: men lag toen op divans of rustbedden bij de maaltijd, met de voeten naar achteren gestrekt terwijl men steunde op de linkerarm.

37 En zie, een vrouw in de stad die een zondares was, kwam te weten dat Hij in het huis van de Farizeeër aanlag, en zij bracht een albasten fles met zalf mee.

De vrouw had Jezus eerder gehoord en Zijn werken gezien.

Misschien was deze vrouw wel één van die velen geweest, met wie Jezus gebeden heeft.

Ze was in ieder geval Jezus zeer dankbaar want ze bracht een albasten kruik met mirre mee.

Zo'n albasten kruik was gemaakt van doorschijnend, marmerechtig kalksteen. In de kruik zat mirre: een aangenaam geurige, parfumachtige zalf.

En staande achter Zijn voeten, begon zij huilend Zijn voeten nat te maken met tranen,

Jezus lag op de rustbank en zij ging achter Hem staan, bij Zijn voeten, die bij de maaltijd van sandalen waren ontdaan.

Dat nat maken van Zijn voeten met haar tranen was tegen haar plan en men zou kunnen zeggen, dat zij door aandoening overmeesterd werd.

En zij droogde ze af met het haar van haar hoofd, en zij kustte Zijn voeten en zalfde ze met de zalf.

De voetkus was een uiting van eerbied en bij deze vrouw ook van innige liefde.

In vers 44 staat pas dat Jezus Zich omkeerde naar de vrouw. Met andere woorden: Hij had haar opzettelijk enigszins op bescheiden afstand gehouden en daarbij stond ze achter Hem, zoals wij lazen.

39 Toen de Farizeeër die Hem uitgenodigd had, dat zag, zei hij bij zichzelf: Deze Man zou, als Hij een profeet was, wel weten wie en wat voor vrouw het is die Hem aanraakt, want zij is een zondares.

Geschokt door de handelwijze van deze vrouw, richt Simon, de Farizeeër in zijn gedachten – bij zichzelf – de aanval op Jezus.

40 Maar Jezus antwoordde en zei tegen hem:

Jezus antwoordde op de verborgen gedachten van Simon. Hij kende die gedachten, omdat Hij de Profeet was, wat Simon betwijfelde.

Simon, Ik heb u iets te zeggen. Hij zei: Meester, zeg het.

Jezus gebruikt hier voor het eerst de naam van de Farizeeër om iets persoonlijks tegen hem te zeggen en Hij komt met een eenvoudig voorbeeld:

41 Jezus zei: Een zekere schuldeiser had twee schuldenaars; de één was vijfhonderd penningen schuldig en de ander vijftig.

42 Toen zij niets hadden om te betalen, schold hij het hun beiden kwijt. Zeg dan: Wie van hen zal hem meer liefhebben?

43 Simon antwoordde en zei: Ik denk dat hij het is aan wie hij het meeste kwijtgescholden heeft. Hij zei tegen hem: U hebt juist geoordeeld.

Ik denk ... daaruit klinkt voorzichtigheid en terughoudendheid. Hij is er bang voor in de val te worden gelokt.

De gelijkenis spits zich toe op het punt van liefhebben. Wie zal het meest liefhebben?

En Simon geeft het juiste antwoord; hij heeft deze zaak juist beoordeeld en de juiste conclusie getrokken.

44 En Hij keerde Zich om naar de vrouw en zei tegen Simon: Ziet u deze vrouw?

Ik ben in uw huis gekomen: water voor Mijn voeten hebt u niet gegeven, maar zij heeft Mijn voeten met tranen natgemaakt en met het haar van haar hoofd afgedroogd;

Nu pas keerde Jezus Zich om naar de vrouw en ging toen tot Simon spreken: Hij stelt stuk voor stuk de gereserveerdheid van Simon tegenover het liefde betoon van de vrouw:

Water voor Mijn voeten hebt u niet gegeven.

Dat was in die tijd gebruikelijk voor wie op reis was geweest.

En dan gaat Jezus verder tegen Simon:

45 U hebt Mij geen kus gegeven, maar vanaf het moment dat zij

binnengekomen is, heeft zij niet opgehouden Mijn voeten te kussen;

Het was een gebruikelijk welkom, om gasten een kus te geven. En weer gaat Jezus verder:

46 Met olie hebt u Mijn hoofd niet gezalfd, maar zij heeft Mijn voeten met zalf gezalfd.

Ook het zalven van olie bij de gasten was een teken van genegenheid.

Maar Simon had dit verzuimd bij Jezus. Tegenover de gereserveerdheid van Simon staat weer het liefdebetoon van de vrouw: zij zalfde de voeten van Jezus met mirre.

47 Daarom zeg Ik u: Haar zonden, die veel waren, zijn haar vergeven, want zij heeft veel liefgehad; maar aan wie weinig vergeven wordt, die heeft weinig lief.

Uit haar daden blijkt de dankbaarheid en de liefde die zij voor Jezus betoont.

48 En Hij zei tegen haar: Uw zonden zijn u vergeven.

Tot nog toe had Jezus alleen over haar gesproken maar nu richt Hij zich persoonlijk tot haar en sprak zijn machtswoord: Uw zonden zijn u vergeven.

49 En zij die mee aanlagen, begonnen bij zichzelf te zeggen: Wie is Deze Die ook zonden vergeeft?

Ja, wie is Deze. Immers – zo dachten ze – wie kan zonden vergeven dan God alleen. En Jezus is Eén met God want Hij en de Vader zijn Eén! (Joh. 10:30)

50 Maar Hij zei tegen de vrouw: Uw geloof heeft u behouden; ga heen in vrede!

Haar geloof in Jezus redt haar van het oordeel Gods, wat ze door haar zonden over zich had gebracht. *Ga heen in vrede!* Het is nu goed; ga heen in vrede.

En nu een vraag aan ons: is ons weinig of veel vergeven? Het juiste antwoord zal zijn, dat ons veel vergeven is. Dat zal dan

inhouden, dat wij veel liefde betoon schuldig zijn, in de eerste plaats aan Jezus.

Wie veel vergeven is, betoont ook veel liefde. Ook liefde aan onze naaste, in de eerste plaats in onze directe omgeving, onze man of vrouw, kinderen en geloofsvrienden.

Tot slot lezen we in Marcus 14:9 waar Jezus van de vrouw, die Hem gezalfd heeft zegt:

Voorwaar, Ik zeg u, overal waar het evangelie verkondigd zal worden, over de gehele wereld, zal ook tot haar gedachtenis gesproken worden van wat zij gedaan heeft.

Wij zien heden ten dage, dat deze woorden opmerkelijk in vervulling zijn gegaan.

Volgens het Zwitsers Bijbelgenootschap is de Bijbel nu in meer dan 450 talen vertaald, en kan men daarin lezen dat Jezus door een zondares werd gezalfd.

En dat door haar liefde betoon haar zonden werden vergeven.